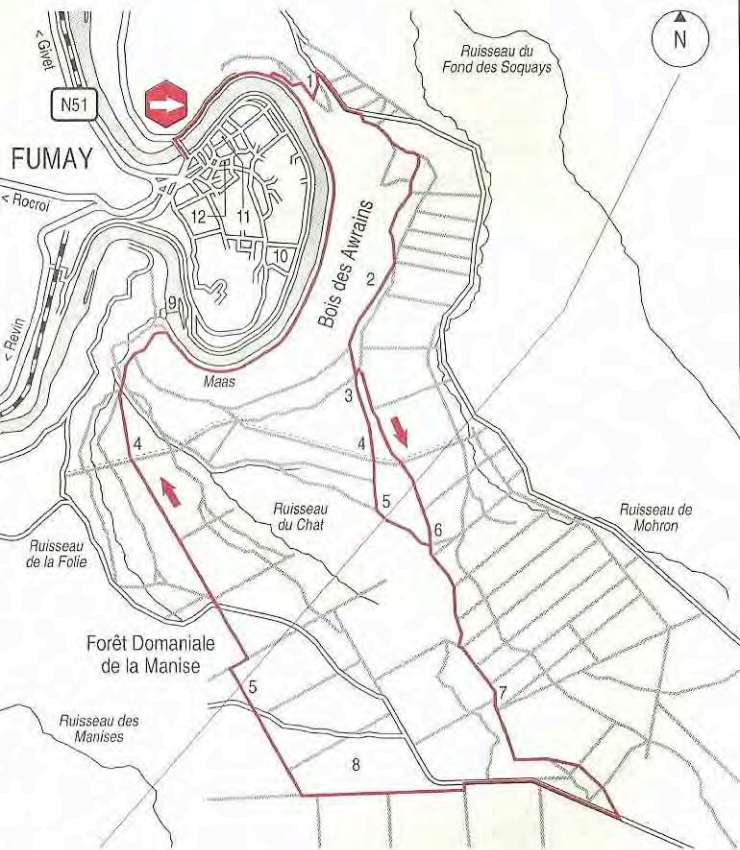

0 500 meter

Lengte wandeling

18 km

Legende

1. Point de Vue de la Platale
2. Panoramisch zicht
3. Pyloon
4. Gasleiding
5. Tracé afgebroken hoogspanning
6. Place Prévost
7. Chêne de la Nation
8. Les Grosses Pierres
9. Stuw en sluis
10. Camping
11. Kerk
12. Museum

AFSTAND Ongeveer 18 km.

AARD VAN DE WEG Via bospaden en boswegen brengt de route je tot 350 m boven de Maashoogte. Het hoogstgelegen deel, oud veengebied, kan heel modderig zijn. Na – helaas een stuk asfalt en brede bosweg – volgt een heerlijke afdaling langs weinig of minder betreden boswegen en -paden. Tot slot wandel je zo'n 4 km langs de Maasoever, voor driekwart een avontuurlijk pad langs de resten van talrijke voormalige leisteengroeven.

KAART IGN 1/25.000 3008 ouest.

TOERISTISCHE INFORMATIE Office de Tourisme, rue Martin Coupaye, F-08170 Fumay; tel. 00-33-324 41 10 25.

VERTREK- EN EINDPUNT De brug over de Maas in Fumay. Parkeren kan in de nabijheid langs de Maasoever.

☛ De Maasoevers tussen Haybes/ Fumay en Monthermé horen tot het mooiste van wat de Maas te bieden heeft. Het niervormige Fumay wordt vrijwel helemaal omsloten door de Maas. Het stadje met nogal wat schilderachtige straten, trappen en oude gevels is zeker een korte extra wandeling waard. Tot enkele decennia geleden was Fumay vooral bekend voor zijn leisteengroeven. De geëxploiteerde oppervlakte bedroeg ooit meer dan 3000 ha. Vandaag zijn de activiteiten in de steengroeven Follemprise, Rochettes, Saint-Antoine, François, Saint-Joseph, Saint-Anne en de vele andere al lang verstild. Gebleven zijn puinhopen, ruïnes en gaten in de valleiwand waar de natuur langzaam weer beslag op legt. Over de leisteenexploitatie vernem je alles in het Musée de l'Ardoise (12) op hetzelfde adres als het Office de Tourisme.

DE WANDELING

Als je langs de Maas je auto kwijtraakt, dan is dat in de schaduw van een reeks mooie huizen, voor een groot deel 17de-eeuws, uit de Spaanse tijd. Een mooi decor, ook voor de jachten die hier een goed uitgeruste aanlegplaats vinden.

Via de brug kom je op de andere oever waar je de Maas stroomopwaarts volgt. Links een van de vele voormalige steengroeven.

Ongeveer 800 m verder moet je het eerste pad nemen dat de valleiwand oploopt door een eiken-berkenbos. Je loopt aan een betonnen hok voorbij en de weg splitst. Rechtdoor gaat het naar een gebouw van een voormalige groeve. Voor deze wandelroute houd je evenwel links aan, je stijgt dus verder. Boven gekomen draai je naar rechts. Je loopt rechts aan het steengroevegebouw voorbij. Links is de steengroeve weer bijna een bos.

Het pad eindigt op een weg. Linksaf. Je stijgt weer, tot bij het eerste echte pad links. Als je meent een 'pad' gezien te hebben en het komt loodrecht op de weg uit, dan ben je fout. Het pad loopt schuin naar boven in de richting vanwaar je komt. Mocht je dat pad niet vinden dan is dat weliswaar spijtig, maar geen ramp. Ook als je de weg volgt kom je boven.

Via het pad kom je bij een uitzichtpunt over de Maasvallei, het **Point de Vue de la Platale (1)**. Fumay ligt aan je voeten. 'Site de vol libre. Interdit sans autorisation' staat er te lezen. Blijkbaar is dit uitzichtpunt ook een startpunt voor glijschermvliegers.

Je neemt nu de asfaltweg naar rechts. Heel hoog in een boom hangt rechts een klein St.-Antoniuskapelletje. Antonius trekt nog altijd bedevaarders in het nabijgelegen door bos omsloten gehucht les Hauts Buttes.

Rechtsaf, de eerste weg. Of, mooier, je volgt de eiken die volgen op de Antoniuseik, een pad dat je tot het einde volgt om dan rechts af te slaan. In beide gevallen wandel je nu op de Voie Baudiale. Richting 'Place Prévost, Départ Parapente'.

Aan een kruis met onleesbare tekst splitst de weg in drieën. Je neemt de middenste, de meest stijgende. Wat hoger is de weg licht hol. Nog hoger is het omringende bos over een grote oppervlakte gekapt en schiet een nieuw eiken-berkenbos op met heide en brem. Nog hoger gaat het. Opnieuw trek je een volwassen bos binnen, een eikenbos. Kijk nu goed uit naar een klein pijltje rechts van de weg, geplaatst voor wandelaars die uit de tegenovergestelde richting komen. 'Parapente. Vue sur Fumay' (2) staat erop. Het pijltje brengt je inderdaad opnieuw bij een plek waar je een grandioos uitzicht hebt over de Maasvallei en Fumay. Wie geïnteresseerd is in glijschermvliegen vindt er de nodige adressen en goede raad. Al dertigduizend glijschermvliegers zouden door het Franse luchtruim vliegen.

Terug naar de wandelroute. Je stijgt verder langzaam. De twee wegen rechts negeer je. Een herkenningspunt is de **pyloon (3)** bij het begin van de tweede weg rechts. Ongeveer ter hoogte van deze weg begint links naast de weg waarop je loopt een parallelweg. Welke van beide je neemt, maakt weinig uit. De wegen lopen uit mekaar, maar in beide gevallen kruis je eerst het tracé van een **gasleiding (4)**, vervolgens het voormalige, nu deels beboste, tracé van een enkele jaren geleden **afgebroken hoogspanningsleiding (5)** en kom je uit-

eindelijk op de **Placé Prévost (6)**. Vergis je niet, dit is geen plein of een open plek in het bos maar een gewoon kruispunt van vier wegen (op de topografische kaart staan er nog zes).

Rechtdoor. Links een eikenbos, rechts een aanplant van sparren met naast de weg een reeks mooie eiken, deels met opvallende uitwassen. Na een tijdje wordt de weg ook een beek. Het kan er slijkerig zijn. Met de weg draai je uiteindelijk naar links. Ter hoogte van de bocht staat rechts een beuk. Langs de weg rechts een nog niet zo lang geleden gegraven gracht. Je krijgt waarschijnlijk met steeds meer slijk te maken. Rechts, aan de overkant van de gracht, staat de **Chêne de la Nation (7)**. Geen bord maar een verweerde paal waar wellicht ooit een bord aan bevestigd was. Onze prognose is dat je nu met nog meer slijk te maken krijgt. Dit is immers bebost hoogveen. Waar je links een heel brede brandgang of weg ziet moet je enkele meters naar links en dan weer naar rechts. Eigenlijk komt het neer op rechtdoor lopen.

De weg kronkelt wat. Rechts achter een draad is een deel van het bos afgebrand. Op een punt waar de weg een knik naar links maakt om kaarsrecht te vervolgen met een even kaarsrechte gracht ernaast steek je rechts de gracht over. Na enkele meters sta je op een asfaltweg.

Nu volgt het saaiste stuk van deze wandelroute. Je volgt de asfaltweg naar rechts. De weg verandert een eerste keer van richting, hij loopt nu westwaarts. Rechts loop (of liep) je voorbij het Arboretum de la Manise (je kunt er via een deur eventueel ook in). Als de weg weer van richting verandert loop je rechtdoor, verder westwaarts dus. Een even brede weg maar een bosweg, verhard met leisteenafval. Het bos links is over een grote oppervlakte gekapt. De weg volg je tot je rechts de op de bomen geschilderde cijfers 55 en 57 – jagersposten – ontdekt. Er is daar een parkeerplaats of stapelplaats voor hout.

Rechtsaf. Het begin van deze bosweg is waarschijnlijk slijkerig. Je komt uit bij mooie met mos begroeide '**grosses pierres**' (8); er zijn er hier meer in deze omgeving. Verder rechtdoor. Aan jagersposten 55 en 56 kruis je een kiezelweg, de **Chemin de Charette**. De wildsporen – en de herten – die wij in deze omgeving zagen brengen ons er toe de lezer-wandelaar aan te sporen tot wandelen in een eerbiedige stilte. Wat verder dwars je nog maar eens het tracé van de **verdwenen hoogspanningsleiding (5)**, hier waarschijnlijk ingezaaid met rapen.

Op het einde van deze weg draai je rechts af. Tegenover de weg waar je uitkomt ligt een perceel sparren. Er volgen er nog, afgewisseld met lege percelen begroeid met enkele bomen en varens. Na het vierde perceel – het perceel tegenover de weg waar je uitkomt meegerekend – sla je links af.

In feite loop je vanaf dit punt rechtdoor, bergaf tot aan de Maas. Je

dwarst een asfaltweg en enkele meters verder een bosweg. Rechtdoor, een weg met af en toe een open plek. Een kilometer verder kruis je het al bekende tracé van een gasleiding (een paar meter moet je hier eerst naar rechts). Een prachtige weg, je daalt altijd maar tot een weg vlak bij de Ruisseau du Chat. Rechtsaf, je dwarst de Kattenbeek en ook de daaropvolgende bosweg. Best loop je op deze bosweg even naar links om aan de andere kant het vervolg van de route te vinden. Het gaat om een weinig gebruikte bosweg die je tot bij de Maas brengt, niet zo ver van de **sluis van de Roche Noir (9)** op het einde rechtsaf. Een prachtig, in het begin wat op- en neergaand, pad langs rotspartijen en veel resten van oude leisteengroeven. Wandelaars kom je hier zelden tegen, hengelaars altijd. Na een drietal kilometer gaat de weg over in een brede weg die je voor een stuk al kent. Het laatste stuk van deze wandeling is identiek aan het eerste stuk.